

Előfizetési feltételek:
 Egész évre 6 ft. —
 Fél évre 3 ft. —
 Évesgyedre 1 ft. 50 kr.
 Előfizetni lehet csupán a kiadó hivatalánál B.-Gyarmaton.
 A lap szállítási részére a a nyilttérre vonatkozó mind. a közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

NÓGRÁDI LAPOK

ÉS

HONTI HIRADÓ

politikai, társadalmi, s közgazdasági hetilap.

Hirdetések díja:

Öt hasábos petit sor 5 kr
 Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr
 Nyílt tér garmond sora 20 kr
 Hirdetéseket felvessz a kiadó. Nagyobb és többeszeri hirdetések jutányosan eszkösztetnek.
 Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

Március 15.

Egy titkos szellő átlebeg a hon határain, minden rezzenetű bús harmóniába vész, mint-ha a szabadságharc nagy temetőjében nyugvó hősök felnyögő sóhaja lenne; — mintha a honfikebel egy 28 év előtt felzúdult viharok utolsó panasza hallanánk. Bár elhaló visszhang fuvalom, mégis felveri az a szunnyadó kobelt, az elfásult szívben a honfi érzelmek meleg énekét kelti fel, elővarázsolja a mártírképeket, ezúttal juttatja, hogy mit kívánt a magyar nemzet?

Mert amit a nemzet huszonnyolc év előtt a napon kívánt, azt megadta a királyi hatalom, s ezen nap nagy eseményei után két nappal örömmujongó lelkesedés között leérkezett a királyi leirat, mely az ország függetlenségét proklamálta; — azon leirat volt ez, melynek feltétele alatt hívta meg a nemzet háromszáz év előtt a Habsburg nemzetséget a királyi székre; s miért az alkotmányosságot megszegett királyok kényuralmi törekvései következtében annyiszor és annyi vér folyt, a napon ki volt viva.

Egy részt öröm nap volt március 15-ke; de más részt előhírnöke ama gyászos katasztrófának, mely az országot a legszentebb harczra, a szabadság harcára hívta fel.

Ami ezután következett, az leonidási harc volt; de a thermopylék hőseinek most is felbuzdulunk, — Toll Vilmos emlékének nemzeti ünnep eleveníti fel, Koczusko szobrához el el zárandokol Polonia; de a magyar szabadság hőseinek hamvai év tizedek óta jeltelen hantok alatt nyugosznak, a hazafias lelkesedés nem emelhetett szobrot nekik, hogy emléküik fennmaradjon. Mert hol van annyi szobor, mely annyi hőst jeleljen? hiszen mind hősök voltak ők! Épen azért illő a kegyeletnek más nemével áldoznunk, március 15-ét nemzeti ünnepké emelnünk; a napot méltó, hogy megünnepelje minden igaz magyar! Aki a napon lelkesedni nem tud, s aki a fellelkesült honfi érzelmek ünneplését demonstrációnak elég botor elnevezni, az vagy nem ismeri március 15-ének jelentőségét, vagy magát a szolga lelkek megvetett osztályába alacsonyítja, kik eléggé elkészültek arra, hogy tudjanak remélni, túrni rabláncok alatt. Ilyenektől búsan kérde a költő:

Hol van az a honszerelem,
 Hol van az a régi hit,
 S az az erély, az a szellem,
 Mely szelít, szelít az egész népet?

Aza fáklázszene, mely a napon a b.-gyarmati fiatal nemzedék által rendeztetett, s a melyen a nemzeti himnuszok oly lelkesedéssel hangoztattak; biztos reményt ad arra, hogy e városban a honszerelem a jövőre biztosítva.

Horváth Danó.

kezhetett, s hogy legfőbb tekintettel lévén a volt ipar egyesület nagyszámú tagjaira, hitelét olcsón, csekély összegekben felajánlta. A mily kicsiny volt a kezdet, ép oly biztos és általános, s oly egészséges alapon fekszik, hogy azt megrendíteni egyeseket érő nagyobb pénzkrisisoknak sem lehet, mert pénzei egyeseknél csekély összegek erejéig vannak elhelyezve. — Noha B.-Gyarmaton akkor, mikor a Népbank keletkezett a nagy Takarékpénztár a vidéki intézetek közt egyike volt a legvirágzóbbnak s népszerűbbeknek; még sem mondhatjuk azt, hogy mint városunknak egyedüli pénzügyi intézete, minden verseny nélkül üzte pénzügyeleteit s ama körülmény, hogy pénzeit máris túlfeszített kamatlábak mellett gyümölcsöztetné, s 50 frtnál alább hitelt nem nyitott; majdnem égető szükségű emelte a concurrentia időszorúságát. A „Népbank“ felállítása igazolta mindezeket; mert a Takarékpénztárnál a kamatláb stagnálni kezdett, s hitelét csekélyebb összegekre is kiterjeszté.

Eszerint a „Népbank“ alapítása és fenállásának nemcsak népszerűsége és általánossága, hanem verseny szerepe is igazolta ok és szükségességét.

A többség nemzetét tolmácsoljuk, ha a fentebb említett indokok miatt máris kimondjuk, hogy a „Népbanknak“ a „Takarékpénztárnál“ leendő egyesülés holt eszme és gyakorlati szempontból kivihetetlen.

Előre tudjuk, hogy Reményfy József a „Népbank“ elnökségéről le fog köszönni, s hogy leküszönése nem kevés hátrányára lesz ez intézetnek, mely valóban általa értelmes, buzgó és lelkiismeretes elnököt vesztett el; de leküszönésével az intézet összeolvadását szóba hozni nem lehet, sőt meg vagyunk győződve, hogy azt maga Reményfy is ellenezni fogná.

Azt hiszük, hogy a „Népbank“ elég ovas lesz az elnökválasztásnál, s oly egyént fog kiszemelni az elnökségre, ki ez intézetnek valóban nemes rendeltetését felfogva az intézetnek felvirágzását a jól megkezdett irányban tovább fogja fejleszteni.

A másik nézet, mely a „Takarék és hitelintézetet“ a „Népbankkal“ hiszi udvösnek egybeolvasztani, nézetünk szerint noha a fusió elég kívánságnak látszik, gyakorlati szempontból kivihetetlen, legalább ez időszert.

Kivihetlenné mutatkozik különösen azért, mert a két intézetnek elemei különböznek. Itt szegényebb iparosok, ott tőkepénzesek, itt kevés hitelt, ott nagy hitelt igénylők.

A másik indok, mely az egybeolvadást gátolja nem egyéb, mint ama pénzügyi tekintetek, melyek egybeolvadás esetén a törvény kívánta külön kezelést is megnehezítenék. A „Népbanknak“ ez ideig behízott alaptőkéje, 84,546 frt., a „Takarék és hitelintézet“ csak 34,500 frt. A népbank részvényesei számát 100 frtos részvény mellett 1200 részvény képviseli, a hitelintézetet csak 300, — kétszáz frtos részjeggyel.

Ezen számok mind oly különbségeket tüntetnek fel, melyek az egybeolvadási processust ez időszert igen megnehezítenék.

Sajátságosnak tűnik fel, hogy a Népbank 1873-ban 50 frt. után csak 1 frt. 26 krt. 1874-ben 74 ft után 2 ft 98 krt 1875-ben 78 ft után 6 ft 2 krt ad osztalékul; holott a „Takarék és hitelintézet“ ugyanazon évekre 100, 105, 115 frtos befizetett részjegy után 5, 10, 12 frtos osztalékot adott. Ezen különbségek azonban onnan magyarázhatók, hogy a „Takarék és földhitelintézet“ a felek betéteiből az első évben 40,000 frtot birt, sőt, a tavalyi kimutatás szerint ezen rovat 87913 frtot képviselt; míg a Népbanknál a felek betéteit az első évben alig képviselte

19,463 frt, 1874-ben már 16,107 frtra apadt s csak tavaly zökkent vissza a rendes kerékvágásba, melyből az 1874-ik rosz év kimozdította, — mert a tavalyi betét 23,488 frtra rugott. Ezen adatokat azért hozzuk fel, hogy a két intézet között ezen párhuzam is feltűnőse a különbséget, s igazolja azt, hogy a két intézetnek majdnem külön természetű működése van; mert míg a Népbanknál a biztos alaptőke játssza a főszerepet, addig a hitelintézetnél a felek bizonytalan betéte eszközik a forgalom gyarapodását.

A felmerült két nézetről tehát egy időre le kell mondanunk; lehet, hogy később, midőn ez intézetek pénzügyi hullámzása bizonyos hányadszord egyenleget előir, s ha úgy az egyik, mint a másik intézet elemei jobban amalgamisolodnak; az összeolvadás úgy elméleti, mint gyakorlati szempontból kivihető lesz.

Horváth Danó.

Mi veszélyezteteti hazánk államiságát?

Közügyeink jelen állásában, szemben hazánk belviszonyaival, főfigyelmünket a nemzeti kultúra vonja magára. Mindenki tudja, hogy az emberi fejlődés jelen stádiumában már mint politikai faktor is, mily jelentékeny szerepet játszik a kultúra.

Ez jelenleg ama fegyver, mely nemzetet elpusztít, ha ellenáll; vagy ellekezőleg a kultúra magas fokán álló nemzetnek erőt nyújt önmege felemelkedésére sőt hódításokra.

Sokféle nyílt s titkos ellenséget emlegetik hazánk az ország határain kívül, sokan és sokat emlegetik hazánk politikai existenciájának természetes ellenei között a pánszlávizmust. — Nem lehet tagadni hogy a nemzetiségi fanatizmus, mely a legtöbb szláv elemet magában foglaló szomszédságot jellemzi, s melynek legfőbb oka a jelenkor szabad eszméinek, a felvilágosodásnak az orosz — szláv népek közti szűk köre, — nem lehet tagadni ez okon, hogy a különféle szláv törzsek egyesülési vágya gyengítőleg hat minden oly államra, mely szláv elemet foglal magában s területre nézve Oroszország határához közel fekszik, vagy azt épen érinti; de ezen állapot csak addig fog tartani, míg a különben is számos is egymástól ellátó szláv — s egyéb nemzetiségű törzsek, felt világosodásuk s érettségük azon fokát elérik, midőn figyelmüket nem annyira idegen fajrokonaira, mint inkább önmagukra fogják fordítani, midőn felismerik a népek közellenségét: a fejtlenéget, az elmaradást s az ezeken felemelkedő önkényuralmat. Midőn eme népek figyelmét saját felismert érdekei foglalják el, s ezzel viszonyosan a hatalom figyelmét népeikre ezen új irányra lesz kénytelen fordítani, akkor a szláv elemnek túlterjeszkedési vágya a népek fejlődésének természetes processusa által megsemmisíttetik.

Jóllehet a fentebbiekben hazánkban emlegetett ellenséget ignorálnunk nem szabad, mégsem tarthatjuk azt oly veszélyes ellenségnek, melynél hatalmasabbat hazánk határain belül ne találunk.

Talán közjogi helyzetünk az, melynek folytán belügyeink elhagyottak, rendezetlenek, anyagi helyzetünk belsőleg is zilált?

Több éve már, hogy a közjog felett vitatkozunk, el lehet mondani, hogy a tárgy ki van merítve mely vajha kevesebb mérvben venné igénybe nemzeti erőnket.

(folyt. köv.)

Gazdaszat.

(Elaggott vén gyümölcsök megfűtése s megsemmisítése. A „Gy. M.“ után.)

Mezőgazdák és nem mezőgazdák egyaránt jöhetnek azon helyzetbe, hogy örökösödés, vagy csere, vagy vétel után olyan gyümölcsöskert birtokába jutnak, melyben hitvány gyümölcsöt termő, elaggott vén gyümölcsfák vannak, melyek nem érdemlik meg, hogy a drága helyet haszontalanul foglalják, s melyeket a gyümölcskedvelő nem nézhet szánnalom nélkül.

Ilyen esetben, ki a jövőt tartja szem előtt, leghevesebben cselekszik, ha az elaggott vén fákat kidobja, földjét jól megtrágyáztatva megfigyeltetve s egészen újból beülteti.

De az az eset is elő áll gyakran, hogy az elaggott vén fák közt olyan gyümölcsfák vannak, melyeket még kár lenne kipusztítani, s azok ott maradván, a talajt rigolirozni miattok nem lehet; — egyszerűen

mind a kiadótt vénfák helyére ültetett fiatal fák a legjobb ápolás mellett is a megmaradtak által árnyékolva igen lassan nőnek, és sok év kell arra, hogy az ilyen kiadótt fák termőké legyenek. Pedig mindenki szeretné, ha a vén terméketlen fák helyén minél előbb ifjú erőben díszlő s jó gyümölcsöt termő fák állanának, — mert „vita brevis, ars longa!”

Hogy hasonló esetben én mit tettem, és mit tapasztaltam, elmondok röviden a „Nógrádi Lapok” t. olvasóinak. Lehet, hogy találkozik olyan olvasója, ki hasznát venni.

1871. őszén olyan gyümölcsös kert jutott birtokomba, melyben a gyümölcsfák sürdű, vegyesen, elhagyatott állapotban voltak, és már évek óta színyledtek. Az alma és körtefák még a múlt század végén lehetnek ültetve, s annyira vének s betegesek voltak, hogy nemcsak ágai voltak beszáradván, de a törzsek is korhadtak s redvesek lévén, belső részeik odvasak valának. Azzal mindjárt tisztában voltam, hogy úgy hagyni nem fogom. Minthogy azonban közbe-közbe olyan beateresztel szilvafák voltak, melyeket jó ápolással még életre s termékenységre hozhatni reménylhettem azon különben alkalmas helyen termő fákat láthatni.

Szerencsémre egy igen egyszerű s mindennap látható dolog megfigyelése kezembe adta teendőim kulcsát. Láttam t. i., hogy az erdőben a vén fákat kivágják, és törve kihajtanak. Az is eszembe jutott, hogy láttam gyermekkoromban atyám gyümölcsös kertében egy vén redves almát, mely már megszánt gyümölcsöt teremni. 1830-ban egy nagy szélvész az odvas törzset ketté törte, úgy, hogy a föld színe felett csak mintegy másfél lábnyi maradt a törzsből, s más tavasszon abból élénk hajtások törtek elő, melyekből atyám csak egyet, a legszebbet hagyott meg, s 3 év múlva ismét szép, erőteljes termőfa lett belőle.

Elhatároztam tehát, kísérletet tenni vén fáimmal azon az úton. Csak azokat bányattam ki, melyeknek már gyökérzetük is végkép el volt korhaya. A többi-eket, melyeknek gyökérzetük még erőteljesnek lázott, számszerint 26 alma és körtefát el hagytam, s amputatúrá alá venni elhatároztam. Előtte állt ugyan az a lehetőség is, hogy a nedvkeringés teljes megakasztása miatt befúladás állhat be, de azon esetben is a veszteség nem nagy leendő, mert azok úgyis csak tűzrevalók voltak már.

Némelyeken úgynevezett vízajtások voltak, tehát azokból a két alsót kiválasztván, a törzset azok felett harántosan levágattam, a 16—20 hüvelyk átmérőjű nyessébet simára faragva fatapasztal bontattam. — Amelyeknek pedig vízajtásaik nem voltak, azokat nagy keresztirészzel, a föld színe felett 2—3 lábnyira szinte harántosan levágattam, nyessébeiket, és a középkörön lévő tágas odút agyagos fatapasztal betapasztaltam, törzseikről a vastag mohát s a külső durva kérget letisztítottam. Törveik körül a földet felásattam, az össze fonódott perjegyökerek-től megtisztítottam, hogy az eső és hó a gyökérhez lezúvároghasson.

1872. tavasszon mindjárt bejöttam azokat, melyeken vízajtások voltak, t. i. a vízajtások közül a vékonyakat párosítva, a vastagabbakat hasítékba ojtva megmetsítettem. Ezek már ápril-végén szépen megeredtek, de a nagyobb részen vízajtások nem lévén, azokkal ezen tavasszon semmit sem tehettem. Hanem már májusban a lecsoukított törzsök felső részeiből kővér hajtások törtek elő, azokból 5—6-ot, a szebbeket kiválasztva, meghagytam, a többi lebány-

tam. A meghagyottakat, hogy hamarabb keményedjenek, locsipodtam, s egy részüket júliusban hajtó szemre, más részüket szeptember elején alvó szemre bejöttam, de egy részüket meghagytam azon esetre, hogy ha a szomszédok nem sikerülének, vagy a jöhető kemény télön kifagynának, a következő tavasszon ismét párosítás vagy hasítással be lehessen ojtani. Szerencsére a szomszédok jól sikerültek, s az erőteljes gyökérzet által jól táplálva, még azon nyáron szép hajtást tettek. Másik nyáron az alsóbb és erőteljesebb ojtásokból 1-et némelyiken 2-öt meghagytam, a többi levetttem. A meghagyottak, s 1874. tavasszon virágzóttak, de a késői kemény fagyok miatt csak egy-két gyümölcs maradt rajtuk, de 1875. tavasszon mind virágzóttak, s gyümölcseiket mindnyájan bemutatták.

A siker által bátorítva 1874. elején 3 vén körtefát ismét műtét alá vettem. Az ifjúkori ojtás felett 2, 3 4 lábnyira levágattam, s már ezekből csak egy hajtott ki, t. i. az, amelyet az ojtás felett 2 lábnyira vágattam le, a másik kettő befúladt. Ezen tünetömy okát a növényélettan törvényei szerint következőleg vélem megfigyelhetők. Azt látjuk, tapasztaljuk, hogy a 2—3 éves fácskát az év bármely szakában vonszély nélkül lebontolhatjuk, kihajt az ismét. De ha egy erőteljes javaboli fának törzset az ágak alatt ketté vágjuk, az többnyire nedvbe fúlad és elhal. A nagyon elaggott vén fákban az életör már meg van gyengülve; nedvök kevés, tehát nem jön elő nálunk a nedvek oly nagy mérvű megtolulása, mielőtt a héjban rejlő alvó rügyeket kifejlthetnek. —

Azon két fa, mely a lenyesés folytán nedvbefúladást kapott, s a miatt elhalt, sokkal egészségesebb volt, mint a többiek.

Ebből azon tanulságot vonom le, hogy a fent leirt heroica cura csak a nagyon elaggott vén fákna alkalmazható biztosan, az életörös fákna pedig óvatossággal kell eljárni, t. i. ha valaki valamely életörös fát akar átoltítani, csak az ágakat szedje le, sőt azokból is hagyjon meg legalább egyet, hogy a nedvkerítés ne szenvedjen erőszakos roktónus megakasztást. De ha a törzsen vízajtások vannak, azokat jól fel lehet használni a fent leirt módon. — A vízajtásokat pedig szándékosan is elő lehet idézni, mint ezt a pomologusok tenni szokták, t. i. ha a fa kérgéből vagy alaku kímetszéseket tesszünk, ott forradás képeződik, s a forradásban rendszeren alvó rügyek, s azokból hajtások jönnek elő, melyek a műtétet könnyűvé s biztosá teszik.

Hogy az ekként nyert ojtványok gondos ápolást kívánnak, azt mondani is felesleges. A természet törvénye szerént az élőfa egyensúlyba igyekezik hozni a koronát a gyökérzettel, tehát minél erőteljesebb a gyökérzet, annál bujábbban neveli a koronát. A kővér ojtást az erős szél könnyen letöri a törzsről, tehát biztos védelemre van szükség. Egyes karó itt nem ér semmit, mert a karót a fa törzse és gyökérzete miatt nem lehet a földben kellőleg megerősíteni, hanem különböző irányokban földbe erősítette az ojtvány vezérág teteje felé összekötött póznák nyújtának biztos támaszt, melyekhez az ágak ahol csak lehet, hozzájuk kötendők. Én úgy szoktam a fentirt módon nyert ojtványaimat a szelek ellen biztosítani: hogy 4 csúreket szilárdul a földbe verék; ezekhez erősítettnek vastagabb végeikkel oly hosszú rudak, melyeknek vékonyabb végeig éppen a vezérág felső részén összekötöttek. Most először is a vezér ág, fent, táj kötéssel hozzájuk erősítetik, másodszor pedig az

oldalágak közül is a rudakhoz közel állók ezekhez kötöttek. Így bármely irányból jöjjön a szél, védve lesznek, míg az újítás a törzse annyira rá nem nő, hogy letöréstől nem lehet féltetni. Ez egy kis bajlódással jár az igaz, de megérdemli a fáradságot.

Hogy az így nyert gyümölcsfák gyorsan fognak nőni, azt a 3 évi tapasztalás mutatja. Hogy a tartósság milyen lesz, azt egyelőre meghatározni nem lehet de miután a forradási év már körül ölelto a 16—20 hüvelyknyi átmérőjű törzset, ez már azt mutatja, hogy ismét erőteljes élő fák fognak belőlük fejlődni, mert a fák töve és gyökérzete nagyon soká él, mint az erdőben a régen kivágott fák töveiről nőtt élőfák mutatják.

Surány, január hó 1876.

Oroszi Miklós.

Tanúgy.

(A kiadódóvó intézetek fontossága nemzeti szempontból.)

A nemzeti nagyság fejlesztése a fiatal nemzedék nevelésében rejlik, mert a gyermekkorban minden külső benyomást gyorsan fogunk fel s tartunk meg, s e kép ama magvak is, melyekből tántoríthatatlan hon-szeretlem, jellem tisztaság, ismeretek virágának, az első nevelésben találják alapjukat.

Ezen lélektani igazságon épült Görögországnak azon intézménye, hogy az anyák előtt a hogy szívők alatt megdobbant a hon leendő polgárának léte, nagy tettekben dicsőült hősök képeit mutogatták, s híres írók remekműveit; fegyverekre fektették, ezután az anya a hon dicső főurának nevén tanította megszólalni, majd növekedvén a gyermek, kortársaival együtt küzdött a fővényen s tanítatták be azon dalokra, melyekben a haza dicsősége zengett. — S hogy a hon-szeretet annál mélyebb gyökeret verjen a lélekbe, — össze-olvasdjon az étellel s alapja legyen minden étkezés, gondolat és tetnek; az ifjak voltak kiválasztva, kik az istenekhez a háziót háládalokat zengedezének. — Ez intézménynek gyümölcse Hellasz dicsősége volt. Kérdem történelm-e nálunk ilyesmi a leendő honpolgár képzésére? A gyermek nagyobb része hallott-e valaha csak arról is, hogy neki hazája van. Az oktan anyá nálunk gyermekei előtt boszorkányos meséket regél, az olvasni tanulóknak kézi könyvek többnyire a „Csisó” az Álomfejtő s „Angyalbándi” története miveltőbb körökben is kevés kivétellel, az anyák inkább a külföldi divatokkal s érzelem lázító regényekkel foglalkoznak. — Nem fekszik szívükön a hon szent nevét betanítani, keblük melegéről gyermekeiket bitang dajkák omlójele tisztítják: hogy azoktól tejet szíjanak.

A közönséges nevelés sem ad alapot a hon-szeretnek. A gyermek a vallás fogalmain tanul olvasni, s mit elsőbbon könyv nélkülöznie kell az a zsidó történet, — a haza szent neve, melyet őseink — drága vértükkel szerének dicső főurai — csak akkor tanítatnak, midőn már a fogékony ifjú lelket az idegen burján eltöltte. Nem csoda — hogy ily körülmények közt a költővel — kérdezzük:

„Hol van a hon, melynek Árpád vére Győzelemben csorga Szent földére?”

A kiadódóvó intézet az, hol az ébredező lélek legelsőbbon a haza nevével találkozik. — Az első ének mihelyt az elsőlelt érzések összhangba hozatnak, haza-szeretetet zeng. —

TÁRCZA.

Az ablaknál.

Ablaknál ül a kis leányka,
Elmerengve néz az utra ki;
Menne röpödék két szeme szélre,
Vajha lenne az a valaki!

Szálló lélek sűrű sáljából,
A várt kedvet az vési körül,
Törzslőnek loborát a vágyak...
„Nem jön, ah! tén... ha sem lát, körül.”

Egy gondolat: „hűtlen maradt hozzám”
Kedvén áll, mint a vérszuszár.
„Tört a szívem, omlózik ki vérem...”
Vagy bűnt adt te — máregy pohár.”

„Jón, nem jón, jón...” számlálja kis ujján;
Egyesre csak — szívöröm higyul:
Ablaknál lejt egy medvetáncos...
S tőr, pohár és kedves — elborul.

„Az olúzott ifjú”

(BESZÉLY.)

Irta:

Gonda László.

(folytatás.)

„Az legkedvesebb barátom, és nyomába vezetlek, csak mutasd meg a hölgyeket holnap.”

„Légy a Duna parton úgy hat hét óra közt, akkor szektak megjelenni.”

„Mindenesetre ott leendek, most pedig isten ved! meggyek a mátkához.”

„Mátkához?! hát neked is van kedvesed?” csodálkozott Gábor.

De van ám! még pedig szebb a napnál, tündök-
lőbb az éjjeli csillagoknál, s virulóbb a kinyílt
rózsánál!

Menj! menj, ne beszélj ily igézőn, most megtö-
bolyítasz, hisz ép oly az enyém is, ha valamivel nem
jobb!

„Igaz, majd elfelejtem, barna vagy szőke?”

„Haja sötét mint az éj, arca pedig fehér mint
a hó,” isten veled!

„Megállj csak, még egy szóra hát társnője?”

„Ej! te már sokat akarsz tudni, de legyen,” szolt
ismét megtörölvén Gábor: „társnője szőke, mint én,
és ép oly szeme van mint nekem; jó éjt!” ezzel Gá-
bor ott hagyta Lorándot, s sietve eltávozott.

Loránd még mindig egy helyben állt, mint egy
sóbálvány, meg nem birt mozdulni.

„Ha ez az volna” szolt fogai közt sziszegve, „a
párbajt az isten sem hárítaná el rólunk, de majd meg
látjuk holnap; ezzel ő is ott hagyta előbbeni helyét
és a Duna part felé tartott. —

Napok, hetek multak, az idő is jobban felme-
legedett, az akác-fák gyönyörűen zöldelték már a cor-
són, s a lanya tavaszi napok egész nyári mezben je-
lentek meg. Az ifjú mai napig sem tudta, ki azon
angyal, ki élte nyugalmát, vele higgadt esztét akar-
latul elvevő, s akár hányszor feltéve magában, hogy
a lányka kiletéről felvilágosítást szerez magának,
de mindannyiszor gátak gürdültek nemes szándékai
elő, és ismét csak ott volt ahol az első találkozásnál.

Június tizenötödike volt, s oly hőség árasztá el
a fővárost, hogy az ember majd eltikkadt a forróság-
ban; minden élő lény, ki csak szerét teheté, hűvösebb
helyre húzódott, mi miatt nagyon is üresek valának
az utcák s csak is oly egyének jártak le s fel, kik-
nek fizete, vagy dolga úgy kívánta. —

E nagy köteg közepett Gábor nem állottam az
utczák kövezetét taposni, ... nem volt szegénynek
nyugta sehol; hiába forgatta a könyveket, hiába ol-
vasta a hírlapokat, ő egyikből sem értett semmit, azért
oltókéllé magában, hogy estig meg sem áll, össze ha-
rangolja a város minden utcáját. —

De amint a Váci utca szögletére ért volna, a
régi német színház tér felőli részén, baloldalt egy ki-
rakatba pillantott, melyben mindenféle nevezetesebb
arcz képek függnek eladás végett: a kirakathoz lé-
pett s többször megtörle szemét, ha vajjan jól lát-e,
vagy csak szeme káprázik, de midőn egy jó másod

percig azon arczképet szemlélte, melyen tekintete fel
akadt, öröm telt arczal felkiáltott:

„Oh! ez ő! ez ő! ... ez az ő arczképe egész is-
teni alkotással” ezzel a boltba rohant, s a kereskedő-
nek meg mutatá a tárgyat, melyet meg venni akar,
kifizető és azzal sebesen oda hagyta a boltot, s futott
az utcán, jobbra balra taszigálva a szembe jövőket
könyökével, ki előle ki nem tért, vagy utjában meg
állni merészelt.

E nagy sietség közt észre sem vette Lorándot,
a városbáz téren, ki hasztalan kiáltozott utána.

Alig várta, hogy haza érjen.

Midőn az Őz-utczába ért és a 22 számú házba
fordult, már nem volt türelme, hogy az arcz képet, me-
lyet oldalasában rejtett az udvaron felne bontsa, mi
oly bájoslág mosolygott felé, hogy szinte kedve lett
volna össze vissza csókolni, ha az udvaron nem lett
volna senki, de fájdalom az udvar tele terebélyes akác-
fákkal mi alatt a lakók kényelmessen heverésztek az
ő boszúságára; nem tehetvén mást, mint szobája aj-
taját felszakítani és magát egész kényelemmel a pam-
lagra vetni kedves arczképevel.

Midőn a képet számtalan csókjaival elhalmozta,
hirtelen felngrott és szolt:

„Eleget néztem a képet, most őt magát akarom
látni, hogy gyönyörködhessem benne... ah ha szólni
mernék hozzá! ... istenem mily boldog volnék!”

S ezzel vevő kalapját, az arczképet pedig író
asztala egyik fiókjába tette, s a Duna-part felé sietett.
Hogy milyen az ember, csak egy kis változás kell
neki, hogy meg ingassa az egész lélek alapzatát, ki
hitte volna az első perczben, hogy Gábor, méla bús,
komoly majd nem életunt, ily gyorsan egy leány
látára: léte egész más fordulatot von.

Gábor rálépett az asphal burkolatra s nem kel-
lett soká várakoznia, mert a hölgyek is jöttek vele
szem közt a lánczvidtől, és midőn a Grand bétel szál-
loda előtt találkoztak, Gábornak úgy tűnt fel, mintha
a szőke lány elpirult volna, még szíve bálványa egész
közönytel tekintett rá.

Gábor remegett, és a lánczvidt felé, míg ellen-
ben a két hölgy a görög templom felé folytatták sétá-
jukat; kis idő múlva az ifjú megfordult, és nem nagy

Azon falakon, melyek ott emelkednek, rendszeren nemzetünk dicsekedelmének a nagy — férfiaiának képei állanak.

Balfoglalmuk van azoknak a kisdodóvó intézetekről, kik úgy vélekednek, mikép ez intézetek csak is azon szegény gyermekek óvására állittatnak fel, kik szülői gyámolítás hiányában testi veszedelmeknek vannak kitéve, s így csak a testi bajoktól megóvó intézeteknek tartják. —

A baba jövőjét szívükön melegengető embereknek buzdítására nem ok nélkül s áldozat készséggel kezdének állítani kisdodóvó intézeteket, szakértő emberek nem ok nélkül keresnek és hoznak reformokat a nevelés e terén is. — Így figyelemre méltó Szathmáry Károlynak a kisdodóvó intézetekre vonatkozó legújabb javaslata, hol egyebek közt a kisdodóvó intézeteknek minden nagyobb községben való létesítéséről van szó. Addig is, míg a törvény életbe lép, kíváncsi, hogy azon község, mely jobb anyagi helyzetben van, a kor kíváncsiak szerint a anyagi erejéhez képest alapítson kisdodóvókat.

Megyénk e tekintetben is felfogni kezdte a kor szellemét, s törekszik a kor igényeinek megfelelőre. —

Több megyebeli városunk kívül előttünk van Szirák, hol nem régen alapított egy jól berendezett ily intézet.

A baba szeretet és egyezés által eszközölt nemzeti nagyságot szívünkön hordván, azon érzelmeknek adunk kifejezést, melyek szerint óhajtatjuk, hogy a baba gyermekeinek további nevelést az idegen ajku iskolákban különösen, kazaftas szellemmel telt elveken építse fel, különösen pedig a magyar egyház szigorúan szemelött tartsa s az 1868. 38. t. cikknek fogantat szerzesen, hogy a rendelkezése alatt álló idegen ajku iskolákban a magyar nyelv mint rendes tantárgy tanítások. — Azon tanítókat pedig, kik az állam érdekében meggyező rendeleteknek nem csak hogy nem engedelmessékednek, hanem egyenesen ellene törnek, és így a baba és nemzet ellenségei, (ilyen hazaelenyes fészekben kelt pánszláv apótolok a nógrádi ág. ev. esperesség felső részén működő pánszláv tanítók) a tanfolyagolóság szigorú vizsgálat alá vegye.

Vitéz Lajos,
ev. segédlelkész.

Levelezés.

Losonczen 1876. márcz. 16.

Minden farsangnak meg van a maga bűjtje, tartja a közmondás, de viszont megcsik néha maga farsangja. Legalább így történt az minálunk, midőn f. hó 12-én helybeli izraelita iskola — alap javára rendeztek a kazsino — épület nagy termében táncvigalmat. Megvallom — őszintén, hogy az elvnek nem vagyok barátja, mert nem látom be szükségét annak, hogy Losonczen, hol egy közös állami elemi iskola létezik, mai nap, midőn minden szabadelvű ember azon iparkodik, hogy a felekezeteiket egymástól elkülönítő válaszfalak lerontassanak, új felekezeti jelleggel bíró iskola állítsassék. De részt mert a bál lefolyására levelezői minőségemben tudósítani óhajtam a t. olvasó közönséget, részt meg — mi tőrés tagadás benne — mert kissé bántott is a kíváncsiság, engedtem a szives meghívásnak, és elmentem és — nem bántom meg.

A terem mely ez alkalommal igen nagy csinnal és jó izléssel volt díszítve, esti nyolcz és tíz óra közt

távolságba követő őket s egy percze sem tövesztő őket szem elől.

„Ilka“ szól a szép leány kísérőjéhez halkan: „ez az ifjú ember minket szemmel tart, nem vettéd észre?“

„Nos?“ szól az Ilka néven szólított.

„En sejtet valamit.“

„Ugyan mit?“

„Akár hányszor ide jövünk, mindig nyomunkban van.“

„Azt magam is vettem észre.“

„Epen azért gondolom hogy.“

„Mit, hogy?“

„Hogy valamelyikünkbe sze . . .“

„Ugyan ne beszélj!“ vágott szavába Ilka „különben isten tudja!“ folytatá aztán. —

„Jaj! ha ez lehetséges volna.“ szól elragadtatva az örömtől a kis lány.

„Hogy örülsz Vilma, hisz az lehetséges, de nem lehet való.“

„Miért ne?“

Ilka vállat vont.

„Ah nézd,“ szól ismét Vilma: „egészen sarkunkban van.“

és valóban Gábor egészen mellettük volt, Pestért sem vette volna le rólok szemét, úgy jrködött minden mozdulatok felett. —

Végre a hölgyek megfordultak, mire tökéletesen be is sötétedett, s a szelid hold ozlást sugarai rezegtek a Duna hullámaiban, melyeket a sok ide oda úszó hajó okozott; a gáz lámpák is tökéletesen ki gyúltak, melyek még gyönyörűbbé varázslák a hosszú corsót.

A két hölgy aztán a régi Lloyd épületnél a corsóról le törtak és egyenesen a furdó utcába kanyarultak, onnan pedig a Nádor utcába fordultak s az ötödik számú ház kapuja előtt álltak.

Az ifju mindert jól látta.

„Felmennjünk Ilka?“ szól Vilma, midőn a kapu alatt voltak.

(Folyt. köv.)

szépszámú közönséggel telt meg. Képviselve volt benne a helybeli és vidéki izraeliták színe java a különösen a saroni rózsák és himbók kecses koszorút képeztek, Keresztény nő mindössze három volt jelen. Marsó Ödönne úrhölgy, Szakall Emma k. a. és Rigó Constantia k. a. míg keresztény férfi nagyobb számban volt részt a mulatságban.

A négyesben mintegy hatvan pár tánczolt a a táncz igen jó kedvvel folyt, mint utólagosan értesültem, reggeli hét óráig. Hogy mennyit jövedelmezett e bál a kitűzött célra, eddig nem tudhatom meg s mi-helyt értesemről esik, megírom.

Márczius tizenötödikét a sűrűhazban megtünepelték hol a dalegyelet több tagja is megjelent.

A helybeli evang. egyház papjelölő gyűlést vasárnap f. hó 19-én tartja. Igen természetesen, hogy kíváncsiak várjuk az eredményt.

Éppen midőn a sorokatirom, hallom azon örvedetes hírt, hogy a svéd női négyes Miskolczról városunkba szándékozik eljönni, hogy itt néhány előadást rendezzen. Adjá isten, hogy a hír megvalósuljon.

A táncz mulatságok sorát ezivadban pedig alkalmasint a Szőlősy Manó tánczmester úr által április elsőjén rendezendő próbából fogja beárni, mely bál tiszta jövedelmének felét a rendező úr — mint halljuk nagylelkűleg a Kis-Bécs-utca kikövezésére a jánlotta föl. Eljen sokáig!

Hogy a gymnasum építéséhez csakugyan komolyan készülnek, mutatják az ezen tájon összehordott nagy mennyiségű kő — és homok halmazok. Virat, floreat, crescat! k-s-l-r.

Ipolytság, márczius 12.

Folyó hó 5-ére egybehívott takarékpénztári közgyűlésünk, a tagok köllő számaának hiányában, különösen a többek által feszülve várt tisztújítási részt illetőleg meg nem tartathatott, hanem az alapszabályok értelmében f. hó 20-ra lett eluapolva, midőn is a jelenlevők minden esetre érvényesen fognak bárározni, igazgatóságot s a többi tisztviselőséget választani. Őszintén kívánjuk, hogy e választást úgy a részvényesek, mint a takarékpénztárt igénybe vevő közönség eddigi feltétlen bizalma rokonsszenvének megfelelőjenek. Ezuttal tekintve az intézet jelenlegi anyagi állását, mely annak minden iránybani prosperitójáról tanúskodik, közöljük kivonatban, a mennyire ezt a B. Majthényi László úr előkléte alatt tartott ülésen futólag feljegyezhetttük.

Az igazgató (Héderváry Antal) jelentése szerint az intézet 1875. év forgalma tett 271,669 forint a betétek összege pedig 5259 forint emelkedett. Azonban emelkedett a perek száma is, miután 506 jelzálogi adós közöl 109-et kellett a hátrálékos kamatok iránt beperelni. Váltóóvás 116 eszközöltetett.

A tisztanyeremény 7620 forintot tesz, melyből részvény osztalékul kiadatik (10 frtjával) 6000 frt. A tartaléktőkéhez csatolattik 1270 frt. Az intézet tiszta nyugtjalapra 100 frt. A hontmegyei árviz károsultaknak 130 frt. A honvédségélyző egyeletnek adatik 10 frt. Horn Ede családjának részére 10 frt. Ipolyági kiskedovódának 30 frt. Ipolyági tüzoltó egyletre 20 frt. Ipolyági szegényeknek 30 frt. Ipolyági kegyeletos cölökon 20 frt. összesen 7620 frt.

r. l.

Hirek.

Adakozás. A budapesti vízkárosultak javára B. Gyarmaton is igen szép adakozások történtek egyes polgárok és intézetek részéről. Névszerint adakoztak: Szerény Gábor 2 frt, Mihálik János 2 frt, Iszákovic Mihály 2 frt. Streisinger Lipót 2 frt, Bercezzellár Mór 2 frt, Spitzer Mór egy frt, Silberer Adolf egy frt, Baintuer Ottó 2 frt, Imádi Károly. 2 frt, Hottovinszky egy frt. Graizely G. egy frt. Levi Emanuel egy frt, Elfer Ede 2 frt, Schultz Lajos egy frt Buriusz Mihály egy frt, Reményfi József 4 frt, T. M. egy frt. Tornyoos Zaiga egy frt, Turcsan Pál egy frt, Ticsinszky József egy frt, Szkokan János 50 kr. Kövy Tivadar 2 frt, B. Gyarmat városa 5 frt, Kommerel Gyula 50 kr, Kargyena Mihály 2 frt, Adamovszky Rezső egy frt. Tallian főhadnagy 2 frt, Pajor Gáspár egy frt, Tóth Sándor hadnagy egy frt, Tomesko Nándor két frt, Bajer egy frt, Mesko Lajos egy frt, Schludribuczky egy frt. Jónás Adolf egy frt Benedek Pinkasz egy frt, Rosenbaum Ignác egy frt. Bercezzellár Vilmos egy frt, Klein testvérek egy frt, Rigócz Ferencz egy frt. Stiller Jónás 5 frt, Weisz Jakab 5 frt, Lövy Ignác egy frt, Jaulusz Kati 50 kr, Felsenburg Tivadar 2 frt, D. Lövy Nándor egy frt, Himler Vilmos egy frt, Kohn Fülöp egy frt, Doman Mór egy frt, Felsenburg Mór 2 frt, Streisinger Sándor 50 kr, Scheiber Jónás egy frt, Kiriáky György egy frt, Gazdik Lajos 2 frt, Milován Arkádi 2 frt, Mezey Ignác 2 frt, Manóssy Alajos 2 frt, Schecher Jónás egy frt. Villi Mihály 2 frt, Reisz Jakab egy frt. Illovaszky Ignác 2 frt, Bart Lipót 2 frt, Schönberger József 3 frt Pogány Ignác egy frt Zinner Samu egy frt, Schönfeld Dávid egy frt, Tomis József egy frt, Böhm Lipót egy frt, Kohn Henrik egy frt, Elfer E. S. egy frt, Weisz Izrael egy frt, Doman Izák egy frt, Lemberger Jakab egy frt, Sipler testvérek 2 frt, Aninger testvérek 2 frt, Feistl József, egy frt, Omazta Tóbiás egy frt, Kohn Mark 3 frt, Schmid Sándor egy frt, B. Gyarmati takarékpénztár 50 frt, b. gyarmati polg. önségélyző egylet 20 frt, Havas Gyula 2 frt, Kék László egy frt, Farkas Ferencz egy frt, Némethy Kálmán 2 frt, Roményi Károly egy frt, Kék István egy frt, Némethy Gyula egy frt, Okolicsányi János 2 frt Harmos Gábor

2 frt Szabó János 2 frt, Hauke Leó 2 frt, Golka György egy frt, Polacsok Márk 2 frt, Horczfeld László 2 frt, Felsenburg Henrik 2 frt, Az első nógrádi földmivelői ipar s kereskedelmi hitelintézet részvény tartal 25 frt, Balás József két frt, Jeszenszky Danó 2 frt, Wesz Abraham egy frt, Munk Adolf 50 kr, Luczati Sándor 50 kr, Elfer Ferencz egy frt, Kohn Adolf cassinós egy frt Braun Jónás 50 kr, Elfer Izák egy frt, Schlesinger Fülöp egy frt, Irainecz József 50 kr, Polacsok Henrik egy frt, Toller Ignác 2 frt, Figler József 2 frt, Aninger Ferdinand két frt, Ebonfűher György két frt. Összesen 258. frt.

A hont megyei nőegylet által az ipolyági kórház javára sorjatekkel egybekötött tánczvigalom rendeztetvén, az alkalommal. I. Eladott sora és belőljegyek árából befolyt 923 frt 38 kr. II. felülfizetések: Paczolay János 6 frt, Lovák Mór plébános 2 frt. Suhulez János esperes 2 frt. Dezaúffy Gyula plébános 2 frt. Zsméskáll Zsigmond 25 frt. Elfer Adolf 5 frt. B. Höller 3 frt. Bercezzellár Márton 1 frt. Popovics Gosztonyi Franciska 10 frt. Liber József 5 frt. B. Majthényi László 17 frt. szv. Gf. Steinlein Edéné 5 frt. Gf. Vilezokné 5 frt. Gf. Vesterhaldné 5 frt Gf. Chorinszky Igó 6 frt. Gf. Steinlein Ottó 5 frt. Nonner Kosuth Teréz 4 frt. Matulay Frigyesné 5 frt. Pápay Ignác 5 frt. Raig Márk 2 frt. Manolly György 3 frt. Buros Lajos 4 frt. Hoffmann Erzsébet 5 frt. Majláth Imréné 1 frt. s így a felülfizetésekbe befolyt összesen 133 frt. — a bevétel 1056 frt 38 kr. melyhez hozzájárult még Dr. Jelezik Lajos 4 drb arany Koller Ilona 1 ezüst huszással, — N. N. 1 ezüst huszással. A kiadás 513 frt 61 kr. A sonmaradt tiszta jövedelem 542 frt 77 kr. 4 db arany és 2 db ezüst buszas a kórház főorvosa Dr. Bakó Jánosnak kézbesítettett. — A felülfizetőknek és a nyoreménytárgyak beküldőinek, — a nőegylet köszönetét nyilváníta. —

Személyi hír. Megyénk főispánja gr. Gyürki Abraham ömeltósága f. hó 16-án d. u. 4 órakor érkezett B. Gyarmatra, honnan másnap d. e. 10 ó. Pestre utazott.

Az országut ama része, mely a gyarmat-losonci vonalon az u. n. fekete víznél van, még most sincs készen; igen lassan készül, minok okát nagyon szorétnó tudni a közlekedő közönség, mert ily rövid vonal 2,3 év alatt csakugyan elkészülhetett volna.

Névnep. Klein Jánosnak szék: Sippler Franciska névnepjät f. hó 11-én fényesen ünnepelték meg. Az ünnepélyen részt vett a b. gyarmati törvényszék elnöke: Fridczki Lajos ur és Jeszenszky Danó köljegyző ur is családjukkal s többen az előbbköl hivatalnokok közöl. A vendégszerető háziasszony egészségére Fridczki Lajos üritett poharat.

„A Magyarországi és Nagyvilág“ márczius 12 iki 11 sz. a következő jöles és érdekes tartalommal jelent meg. Szöveg: Az adomázó „örög ur“. — egy fáradt ember naplójából. Újabb közlemény. (Opitzki János.) (Folytatás.) — A multból. — (Költ. Somló Sándor.) — Tizenkét hónap III. Márczius. — A zsidóné. Hartman Mór. (Költ. Szokula Gyula.) — A sárga alarczos. Elbeszélés. (Wilki Collins.) Folytatás — Irodalmi levelek. — A fővárosból: Nagy mosás — (Porzó) — A berberi lövésény Rómában. — Különfélek. — Sakkfeladvány. — Képrejtvény. — Szerkesztői üzenetek. Rajzok: Az adomázó „örög ur“. — A budapesti árviz (Az újpesti utról) A Margitsziget felső része. A szeszfinomító gyár. Római farsang: A berberi lövésény. — A tegeri kalapács. Ára negyedévre 2 frt. 50 kr. fél-évre 5 frt. egész évre 10 frt. Ajánljuk a jöles lapot a magyar családok figyelmebe.

Ipolyágion a nagyon uralkodó kanyaró himlő miatt az összes iskolák 12 napra bezárattak.

Gruber Károly zongora mester érkezett városunkba Gyöngyösről, ki néhány házánál máris alkalmaztatik, mi annak tanúsága, hogy városunkban, hol mintegy 40—45 zongora van, még mindig hiány mutatkozott zongoramesterekben.

A szinkör részvény társulat választmánya B. Gyarmaton tegnap d. u. 4 órakor ülést akart tartani, melynek tárgyat a részjegyek kibocsátása s a közgyűlési határnap megálapítása képezte volna; azonban a választmány tagjai köllő számban meg nem jelenvén, az ülés más alkalomra halasztatott.

Halálozások. Ipolyágion f. hó 13-án hunyt el Szabó György honvé hadnagy neje Holczér Ilona ölte 18-dik évében a közrésztvét mellett temettett el. — Ugyancsak f. hó 16-án hunyt el Doleschall Anna Kolbenhayer Mihály kis csalomiai néptanító neje ölte 70-ik évében. — Béke hamvaikra.

Gabnárak.

B. Gyarmaton 1876-ik évi martius hó 13-án tartott botivásár alkalomával.

Gabona nem	Ötven liter	Á r			
		ft.	x.	ft.	x.
Tiszta buza	„	3	60	3	70
Rozs	„	3	—	3	10
Árpa	„	2	70	2	80
Zab	„	1	60	1	70
Kukoricza	„	1	80	—	—

Felolós szerkesztő: **Horváth Danó.**
Főmunkatárs: **Harmos Gábor.**

Hirdetmény.

Alulírott értesitem a t. cz. közönséget, hogy Kristóffy Mór elhalálozása folytán, „az első magyar általános biztosító-társaság“ ügynökségével megbizattam, és ezentúl úgy a tűz- mint jég-károk elleni, valamint az életbiztosítási bejelentések nálam eszközölhetők. Lakásom és címtáblával jelzett ügynökségi iroda saját hazamban a zárda utczában.

B.-Gyarmat, 1876. martius 11-én.

BAINTNER OTTÓ

b.-gyarmati birtokos,
mint az „első magyar ált. bizt. társ.” ügynöke.

Van szerencsém a t. cz. biztosító közönség tudomására juttatni, miszerint „az első magyar általános biztosító társaság“ kerületi ügynökségének vezetésével megbizattam, s működésemet már meg is kezdettem.

Felkérem egyszersmind a n. é. közönséget, kegyeskedjék bizalmával megajándékozni, ígervén a legnagyobb pontosságot.

Gazdik Lajos.

KÉRTÉSZ 68. ÉVFOLYAM

Dr. Férre-féle szikviz önmaga készítéséhez ma-
gánaknak legalkalmasabb
valódi

párisi szikviz-készülékeknek

gyári sűrítőt Magyarországi részére.

A szilvák, málnák telmesen, bőségesen, számos esetben sok századosan teremnek, melyek mindegyike a hazánkban termesztett szilvákhoz hasonló, csak a szilvákhoz képest kisebb méretűek. A szilvákhoz hasonló, csak a szilvákhoz képest kisebb méretűek. A szilvákhoz hasonló, csak a szilvákhoz képest kisebb méretűek.

[illegible]

Eljuttak Berlin és Angelenben legjobban gyárakból származó, kárhálki fogva egészésgyógyászati ivóvízhez tisztító és javító készülék készületeinket,

20 évi 35 évi tartozás késleltetés. Ezeknek rejtőzköztél kiemelésű ár-egységével szívesen szolgálunk.

Hirdetmény.

A Losonczi város belpiaczán, kereskedési czélra alkalmas helyen fekvő 415. számú telek és azon épült 1 bolt, 10 szoba, 3 konyha és 1 kamarából álló ház f. 1876. évi márczius hó 22-én délelőtt 9 órakor a losonczi városháznál tartandó önkéntes árverésen, 9000 o. é. frt. kiáltási ár mellett eladandó. A részletes árverési feltételek Losonczi város főjegyzői hivatalánál megismerhetők. — Losonczon, 1876. mart. 7.

Rózsa Miklós, tulajdonos.

Eladó

illetékes helyről kapott engedély folytán a fő-
tisztelendő rozsnói káptalan Ipolyságon talál-
tató, 5168 frtra becsült egykori serháza.

A vételár elegendő biztosíték nyújtása esetében, 10 év alatt 20 részletben is lefizethető.

Csak írásbeli zárt ajánlatok fogadtnak el, melyek márczius 25-ig a czimzett káptalan alulirott meghatalmazottjához intézendők.

Ipolyságon, 1876. február 23.

Hederváry Antal,

ügyvéd.

Atulirotni 17 darab sárga színű lakó-
penztári résveny eladó. A fizetési feltételek-
ről bővebben a lártalozhatni.

KÖHN MARKUS.

Bérbe adatnak

april hó elsejétől a Csörföldy-örökösök tulajdonához tartozó b. gyarmati lak- és mellékhépcületek, és beltelek. — Bővebben tudósít személyesen

a gondnok

Pajor István,
B.-Gyarmaton.

Losonczon K.-Karsában egy jövedelmező ház szabad kézből, vagy április hó 3-án önkéntes árverésen elfog adatni.

Bővebben lehet értekezni

ÖZV. Fokete Pen in

nevezetesen: decimálnak az 6 féle árával és a különböző nagyságú karos mérlegek, rudas mérlegek eladói valamint régi mérlegeket újakra átállító

Tajthy Imre

lakatos mester B.-Gyarmaton.